

ninger angaar, da udtalte det ærede Medlem Hr. N. Johan Laursen, at der vistnok maatte træffes nærmere Bestemmelse om Kirkebetjentes Pligt til vederlagsfrit at udføre kirkelige Handlinger, ogsaa for Folk udenfor den Kirke, de betjener. Det har jeg ikke anset for nødvendigt, da der herom er en Bestemmelse i Loven af 4. Oktober 1919 om Lønninger for Præster og Kirkebetjente, nemlig § 36, efter hvilken Kirkebetjente er stillede ganske ligesom Præsten i saa Henseende. § 36 lyder saaledes: „Naar Afløsning af Højtidsoffer samt Offer og Accidenser har fundet Sted, maa Præster og Kirkebetjente ikke modtage Vederlag for Embedshandlinger, der udføres indenfor Pastoratets eller i Købstæder og Landkommuner med flere Pastorater indenfor paagældende Kommunes Grænser“. Her er altsaa Kirkebetjente og Præster ligestillede, de Embedshandlinger skal de udføre uden at modtage noget derfor i Retning af Gaver eller Offer eller noget som helst, og det vil være gældende fremtidig.

Det ærede Medlem Hr. Kammersgaard spurgte, om Provsterne fik Godtgørelse for Anskaffelsen af Embedsprotokoller. Det er jeg saamænd ikke i Stand til paa staaende Fod at svare paa, men det kan jeg skaffe Underretning om til det kommende Udvalg. Jeg er tilbøjelig til at tro, at Provsterne, som faar et Honorar for deres Gerning, ogsaa har til Pligt at anskaffe de fornødne Synsprotokoller, men bestemt ved jeg det ikke. — Det ærede Medlem ankede over, at de Lønninger eller Honorarer, som skulde gælde for Kordegne og Gravere o. s. v., alt efter § 5, skulde fastsættes af Overtilsynet efter Menighedsraadets Indstilling, og den samme Anke fremsattes af det ærede Medlem Hr. Sundbo. Jeg tror, det er i enhver Henseende det mest praktiske. Kirkeministeriet er saa overløst med den Slags Sager, at det gaar langsomt, og Kirkeministeriet har heller ikke meget Kendskab til Forholdene paa Stedet. Jeg tror, Overtilsynet bedre vil kunne træffe de nødvendige Fastsættelser, og at Menighedsraadet gør Indstilling, finder jeg naturligt, ikke mindst fordi Beboerne lettere vil finde sig i at bære de Byrder, naar de ved, at de selv er medbestemmende om Indstillingen derom. Det maa Lovgivningsmagten gøre sig klart, at den kirkelige Lovgivning, vi har faaet i de senere Aar, medfører betydelig forøgede Byrder. Den kirkelige Ligningslov, som omfatter hele Landet, begyndte jo med ret smaa Byrder, men allerede i Aar bliver vi nødt til at lade paaligge over 3 Mill. Kr. Nu siger man ganske vist, at dette kommer ikke det ved, og det gør det

heller ikke, forsaavidt disse Honorarer skal afholdes af det Vederlag, som kommer til Stede ved Afløsningen af Offer og Accidenser. Men i Længden vil det vel neppe kunne forslaa; og derfor finder jeg det rettest, at vedkommende kirkelige Repræsentation, Menighedsrepræsentationen, er med til at fastsætte disse Honorarer. Jeg finder ikke noget betænkeligt derved; det er jo en ganske naturlig Ting, at de kirkelige Repræsentationer ogsaa maa være med til at bestemme hvilke Udgifter vedkommende Menighed skal have. Jeg finder det ogsaa rigtigt, at de har Valget mellem honorarlønnede Klasser. Thi man maa huske paa, at Offer og Accidenser er jo faldet forskelligt rundt i Landet. Hvor Folk var fattige, gav de mindre, og hvor de havde mindre Lyst til at give, blev naturligvis Offer og Accidenser ogsaa noget mindre. Men i det hele taget falder Offer og Accidenser efter Egnens Skik og Brug og økonomiske Forhold o. s. v., og det tror jeg, man bør tage Hensyn til og ikke helt ovenfra fastsætte alt. Ganske vist kan man faa bedre System i det hele, hvis Ministeriet fastsætter og ordner Klasserne, og naar et vist Antal af Embederne skal være i 1ste Honorarklasse og et vist Antal i 2den, 3die, 4de, 5te Klasse, o. s. fr., men jeg tror, vi faar overlade det, her er paatænkt af Kommissionen, til Befolkningen. Jeg tror, alle staar sig bedst ved det, og det er ud fra den Betragtning, jeg er gaaet med til de her foreliggende Bestemmelser.

Det ærede Medlem Hr. Povlsen fremførte tre Ting. For det første fandt han, at de Præster, som tjener med kommunale Lønninger — jeg ved ikke, hvortil det ærede Medlem sigtede, men han tænkte vel her i København paa de kommunale Hospitaler og Anstalter, hvor Magistraten lønner Præsterne —, at saadanne Præster burde kunne, naar de gik over til almindelige Embeder i Folkekirken, tage hele deres Anciennet med. Heri er jeg enig med det ærede Medlem, og jeg er villig til at forhandle derom med ham og hans Meningsfæller i det Udvalg, hvortil Lovforslaget maatte blive henvist. Dernæst ankede det ærede Medlem over, at Organisten i visse Tilfælde kunde faa større Løn end Kordegnen eller Kantoren eller andre af de Betjente, her er Tale om. Den Kritik, det ærede Medlem her fremførte, kan man ikke uden videre afvise, thi den er bygget paa den Bestemmelse i Lovforslaget, at Organisterne skal have 15 Kr. for hver 100 Indbyggere i vedkommende Sogn for at udføre de Tjenester, som skal udføres udenfor den sædvanlige